

که‌ریم دهشتی

شاعر، مانا، درود

که بچینه ناو شاعر ئیتر زهمه‌نی کچی ته‌واو ده‌بی و ژاوه‌ژاوه ده‌ست پی ده‌کات، ئه‌وه‌ی خه‌ریکی شاعر بی‌ت ده‌بی ده‌ست‌به‌رداری ژیانیکی ئاسووده و روحیکی هه‌ساوه بی‌ت، ئاسووده‌بی و روحیکی هه‌ساوه له ناو مائی شاعردا جیگه‌ی نابیته‌وه، چونکه شاعر خوای پرسیاره‌کانه، ئه‌و پرسیارانه‌ی که هه‌رگیز وه‌لامیان نییه، به‌لام شاعر بی‌ه‌ووده وه‌لامی وه‌همی ئه‌وان ده‌داته‌وه، که هه‌تا وه‌لامدانه‌وه‌کانیشی بریتین له جوژه پرسیاریکی تر، شاعر و درود ره‌گه‌زی هاویه‌شیان هه‌یه به‌وه‌ی که هه‌ردووکیان په‌گیری شت‌یکن شاراوه و نادیار، هی په‌که‌میان تیما و بیرۆکه‌یه و له وشه و رسته‌دا به‌رجه‌سته ده‌بی، هی دووه‌میشیان له سیمای خوادا، هی په‌که‌م ئه‌ندیشه‌ی قولی شاعر حوکی ده‌کا و هی دووه‌میش باوه‌ری به‌تینی عابید، په‌یامی شاعر گه‌رانه به‌دوای ئایدیاییک که خولقینه‌ری شاکار و داهینانه، وا له شاعر ده‌کات بۆ تا هه‌تا جاویدان بی‌ت، په‌یامی درودیش گه‌رانه به

دوای خوایهک خولقینه‌ری چاره‌نووسی به‌خته‌وه‌رییه له ئیستا و دوای مهرگ، به‌م جوړه نه‌میرییه ره‌گه‌زی به‌هیز و هاوبه‌شی نیوان شیعر و دروده و قسه‌کردنه له‌گه‌ل غه‌بیدا، واته غه‌بیانییهت خه‌سله‌تی هه‌ره دیاری شیعر و دروده. شیعر به‌خشنده‌ی ئاگاهیه، بی بوونی شیعر له نیوکی وه‌ستانیکی ئه‌به‌بیدا ژبان به‌سه‌رده‌چۆ، ئیمه پیوستیمان به ژانریکه به‌ره‌مه‌ینه‌ری زیندووکه‌ره‌وه‌ی ده‌ماره‌کانی روح و دل و هزر بی، که شیعریش له توانا و پرستیدا هه‌بی ئه‌م کاره خوایه‌یه بکات ده‌بی شکۆمه‌ندی راگرین، هه‌ر بۆیه‌ش شیعر هه‌لگری جوړیک له قودسییهت و پیروزییه که له قودسییهت و پیروزی خواوه‌ندی ده‌چیت، جا ئه‌وانه‌ی که په‌بیان به‌م پیروزییه بردبی، نووسینی شیعر لای ئه‌وان کاریکی ئه‌سته‌م و دژواره، به‌بی ئه‌زموونیکی به‌تین توخنی شیعر ناکه‌ون، چونکه باش ده‌زانن له کاتی کاربه‌رداری نووسینه‌وه‌ی سرووتی پیروزی خه‌ل‌فکردن شوکرانه بژیتری تیماکان ده‌که‌ن. شیعر هیچ زه‌مه‌نیکی دیاریکراوی نییه، ئه‌وه‌ی که شیعر زالی کردوو به‌سه‌ر زه‌مه‌ندا ئه‌وه‌یه، شیعر خۆی خولقینه‌ری زه‌مه‌نی خۆیه‌تی له ریگه‌ی داهیناندا، ده‌خوایم بلیم شیعر ره‌ه‌ندی چواره‌می زه‌مه‌نه که هه‌موو ئیستا و داهاتوو له ناو وشه‌دا کۆده‌کاته‌وه بۆ ده‌ریازبوون بۆ ناو ده‌ره‌وه‌ی زه‌مه‌ن و ده‌سگیرکردنی ره‌های، چونکه شیعر ده‌بی بوونه‌وه‌ریکی ئازاد بی. شیعر پیوستی به‌فیکر و مه‌عریفه‌ی ره‌ها هه‌یه، به‌لام شیعر فیکر و مه‌عریفه‌ی نانووسیته‌وه، به‌لکو وردوخاشیان ده‌کات و ده‌بانکات به‌سوتووی تیرامان و گوزارشتکردن له هه‌راسانی روح و جاویدانی. شیعریش باش هه‌موو پیناسه‌کانی به‌تال ده‌کاته‌وه و هیچ چه‌مکیکیان بۆ ناهیل‌آیت. فۆرم و ریتم زمان و ناوه‌رۆک له‌ناو هه‌ل‌ژانریکی ئه‌به‌دی شیعریدا ئاوه‌ها به‌یه‌که‌وه به‌ندن، هیچ هیزۆ نییه بتوانی له‌به‌ر یه‌کیان هه‌ل‌وه‌ش‌پینیته‌وه ئه‌گه‌ر شیعر به‌ ئومیدی جاویدانی داریژرابی. شیعر له ده‌ره‌وه‌ی ته‌کنیکی میژووویی تاییهت به‌خۆی دروست ده‌کات، میژووویک تژی له شه‌ره قورسه‌کانی مانا، ئه‌و مانایانه‌ی هه‌میشه و بی وچان مرۆف له قالبه‌ متبوه‌کانی خۆی ره‌ها ده‌کات و دیخاته ناو فۆرمه جیا‌جیا‌کانی ئازادی، ئه‌و ئازادییه‌ی هه‌موو فه‌زاکان له به‌رده‌م گوزارشتی مرۆفایه‌تی ده‌کاته‌وه.